

בא בכלעם ויצא לקראות אל עיר מו庵 אשר עכל
 גבוק ארנו אשר בקעה הגבול ויאמר במלך אל
 בכלעם הלא שכך שעלה תי אליך לקרוא לך כמוה לא
 היכת אל הרים לא אוכל כבדך ויאמר בכלעם
 אל במלך הנה באתי אליך עדת הדיכל אוכל דבר
 מאומה הדבר אשר ישים אלהים בפי הארץ אדבר
 ויכר בכלעם עם במלך ויבאו קריית חוץ וישבז במלך
 בקר וצאן ויעלה לככלעם וכטרים אשר הארץ וידוי
 בבר ויקוז במלך את בכלעם ויעלה ממות בעל וירא
 משם קעה העם ויאמר בכלעם אל במלך בנה לי בזדי
 שבעה מזבזה והכין לי בזזה שבעה פרים ושבעה
 אילים ויעש במלך כאשר דבר בכלעם ויעל במלך
 ובכלעם פר ואיל במזבז ויאמר נלעם לכמלך התישב
 על עתדר ואלכה אוליך יקרה יהוה לקראותי ודבר
 מה ראני והגדתי לך ויכר שפי ויכר אלהים אל
 בכלעם ויאמר אליו את שבעת המזבזה ערגדתי
 ואעל פר ואיל במזבז ויעם יהוה דבר בפי בכלעם
 ויאמר שוב אל במלך וכיה תדבר וישב אליו
 והנה נצב על עתדו הוי וככל שרי מו庵 וישראל מושלו
 ויאמר מין ארם ינזרני במלך מוכך מו庵 מהררי קדם
 לכיה אריה לי יעקב וכיה זעמה ישראל אל מורה אכב
 לא קבה אל וכיה אזעם לא זעם יהוה כי בראש
 צרים ארנו וגבעות אשורנו הון עם כבדך ישכנן
 וגבוים לא יתזשב מי פניה עפר יעקב ומספר את
 רביע ישראל תמודת נפשי מות שרים ותהי אזרית
 כביה ויאמר במלך אל בכלעם מה עשית לי לך
 איבי לchezתיך והנה ברכת ברך ויען ויאמר דלא
 את אשר ישים יהוה בפי הארץ אשכבר לדבר
 ויאמר אליו במלך לך נא אני אל מקום אוצר אשר
 תראנו מיטם אף קצחו תראה וככלו לא תרא איז

וְקִבְנָו כִּי בְּכֹעַם וַיַּקְזֹהוּ שְׁדָה צְפִים אֶל רָאשׁ הַפְּסִגָּה
 וַיָּבֹן שְׁבֻעָה מִזְבֵּחַ וַיַּעֲלֵל פֶּרֶג וְאִיל בְּמִזְבֵּחַ וַיֹּאמֶר
 אֶל בְּכָלְךָ הַתִּצְבֶּה כֹּה עַל עַלְתָּר וְאַנְכִי אַקְרַבָּה כֹּה
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל בְּכֹעַם וַיִּשְׂמַח דָּבָר בְּפִיו וַיֹּאמֶר שׁוֹב אֶל
 בְּכָלָךְ וְכֹה תַּדְבֵּר וַיָּבֹא אֶלְיוֹן וְהַנּוּ נִצְבֶּה עַל עַלְתָּר
 וַיַּעֲשֵׂה מוֹאָב אֲתָּוּ וַיֹּאמֶר כֹּו בְּכָלָךְ מִתְּהִלָּה דָּבָר יְהוָה וַיָּשָׂא
 מִשְׁכָּלוֹ וַיֹּאמֶר קָוֵם בְּכָלָךְ וַיַּשְׁמַע הָאָזִינָה עָדִי בְּנוֹ צְפִרְנָה
 לֹא אִישׁ אֶל וַיַּכְזֹב וּבָן אָדָם וַיַּתְגַּזְזֵם הַהוּא אָמָר וְלֹא
 יַעֲשֵׂה וְדָבָר וְלֹא יִקְרַב הַגָּה בְּרַר לְקַזְוּתִי וּבְרַר
 וְלֹא אַשְׁיבָנָה כֹּא הַבִּיט אָזִין בַּעֲקָב וְלֹא אָרָא עַמְּךָ
 בִּשְׁرָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַמּוֹ וַתְּרוּעָתְךָ מִיכָּרְבָּנוּ אֶל
 מוֹצִיאָם מִמְּצָרִים כְּתוּפָת רָאֵם כֹּו כַּי כֹּא נִזְשָׁב
 בַּעֲקָב וְלֹא קָסֵם בִּשְׁרָאֵל כְּעֵית יִאָמֶר לְיַעֲקֹב
 וּבִשְׁרָאֵל מִתְּהִלָּה פָּעֵל אֶל הַזָּעַם כְּלֹבְדָא יִקְוֵם וּכְאַרְבִּי
 יִתְגַּנְשֵׁא כֹּא יַשְׁכֵב עַד יַאֲכֵל טָרֵף וְדָם זָכְלִים יִשְׁתַּחַת
 וַיֹּאמֶר בְּכָלָךְ אֶל בְּכֹעַם גַּם קָבֵד כֹּא תַּקְבִּנוּ גַּם בְּרַר כֹּא
 תַּברְכָנָנוּ וַיַּעֲזֵן בְּכֹעַם וַיֹּאמֶר אֶל בְּכָלָךְ הַלֵּא דְבָרָתִי
 אֲלֵיךְ לְאָמֶר כָּל אֲשֶׁר יַדְבֵּר יְהוָה אָתָּנוּ אָעִשָּׂה
 וַיֹּאמֶר בְּכָלָךְ אֶל בְּכֹעַם לְכָה נָא אַקְזֹר אֶל מִקְוּם אַזְרָה
 אַוְלֵי יַיְשֵׁר בְּעֵינֵי הָאֱלֹהִים וַקְבָּתוּ לְיִמְשָׁם וַיַּקְרַא בְּכָלָךְ אֶת
 בְּכֹעַם רַאשׁ הַפְּעוּר הַגְּשִׁיקָּפָעַל פָּנֵי הַיְעִמָּד וַיֹּאמֶר
 בְּכֹעַם אֶל בְּכָלָךְ בְּנֵה כִּי בָזָה שְׁבֻעָה מִזְבֵּחַ וְהַכְּנָסָכִי
 בָזָה שְׁבֻעָה פְּרִים וְשְׁבֻעָה אִילָם וַיַּעֲשֵׂה בְּכָלָךְ כָּא טָרֵף
 אָמֶר בְּכֹעַם וַיַּעֲלֵל פֶּרֶג וְאִיל בְּמִזְבֵּחַ וַיַּרְא בְּכֹעַם כִּי
 טֹב בְּעֵינֵי יְהוָה כָּבֵר רָאֵת יִשְׁرָאֵל וְלֹא דְכָרְבָּר כְּפֻעַם
 בְּפֻעַם כְּקָרָאת נִזְשָׁמִים וַיַּשְׂתַּחַת אֶל הַמִּדְבָּר פָּנֵי וַיַּשְׂאֵל
 בְּכֹעַם אֶת עֵינֵי וַיַּרְא אֶת יִשְׁרָאֵל שְׁכִינָה כְּשַׁבְטִי
 וְתַהְיֵי עַלְיוֹן רֹודֵךְ אֱלֹהִים וַיַּעֲשֵׂא מִשְׁכָּלוֹ וַיֹּאמֶר נָאֵם
 בְּכֹעַם בְּנוֹ בָּעֵיר וְנָאֵם הַגָּבָר שְׁתַם הַעִזִּין נָאֵם שְׁמַעַי
 אָמָרִי אֶל אֲשֶׁר מִתְּחֹזֵה שְׁדִי יִזְזֵה נִפְכֵל וְגַלְיִי עִזִּים